

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 21 października 2010 r. w sprawie T-439/08 Agapiou Joséphidès przeciwko Komisji i EACEA, wniesione w dniu 28 grudnia 2010 r. przez Kalliope Agapiou Joséphidès

(Sprawa C-626/10 P)

(2011/C 103/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kalliope Agapiou Joséphidès (przedstawiciele: adwokaci C. Joséphidès i H. Joséphidès)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska i Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie nieważności wyroku Sądu z dnia 21 października 2010 r. w sprawie T-439/08;
- stwierdzenie nieważności decyzji Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA) z dnia 1 sierpnia 2008 r., którą w części odmówiono wnoszącej odwołanie dostępu do określonych dokumentów akt nr 07/0122, dotyczących utworzenia ośrodka doskonalenia im. Jeana Monneta na Uniwersytecie Cypryjskim;
- stwierdzenie nieważności indywidualnej decyzji Komisji C(2007) 3749 z dnia 8 sierpnia 2008 r., dotyczącej przyznania pomocy w ramach programu kształcenia ustawicznego, będącego częścią programu Jean Monnet;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca w uzasadnieniu odwołania podnosi liczne zarzuty.

Kalliope Agapiou Joséphidès powołuje się na naruszenie przez Sąd prawa dostępu do dokumentów, które jej dotyczą, będącego jej prawem osobistym o zasięgu ogólnym, zasady przejrzystości przewidzianej w art. 1 akapit drugi i w art. 6 TUE, art. 255 WE oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (art. 8, art. 41 ust. 2 lit. b), art. 42 i art. 52 ust. 6). Sąd dopuścił się naruszenia przepisów proceduralnych, pomijając odwołania do Karty praw podstawowych poczynione przez wnoszącą odwołanie na rozprawie i pomijając uwagi rzecznika praw obywatelskich Republiki Cypryjskiej z dnia 3 czerwca 2009 r. w sprawie odmowy udzielenia Uniwersytetowi Cypryjskiemu dostępu do dokumentów dotyczących sporu będących w posiadaniu drugiej strony postępowania.

Wnosząca odwołanie powołuje się na naruszenie przez Sąd prawa polegające na tym, iż uznał po pierwsze, że Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego

(EACEA) miała uprawnienia do rozpatrywania wniosku potwierdzającego o udzielenie dostępu do dokumentów, a po drugie na tym, iż oddalił zarzut niezgodności z prawem decyzji zarządu EACEA podniesiony przez wnoszącą odwołanie.

Poza tym podnosi ona zarzut naruszenie wielu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, których Sąd dokonał nadmiernie zawężającej wykładni, naruszając tym samym zasady ustanowione w orzecznictwie.

Skarżąca powołuje się również na zarzut dotyczący naruszenia zasady lojalności, spójności i dobrej administracji oraz obowiązku uzasadniania aktów.

Wreszcie, twierdzi ona, iż Sąd naruszył prawo nie orzekając nieważności decyzji Komisji C(2007) 3749 z dnia 8 sierpnia 2008.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, p. 43).

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-627/10)

(2011/C 103/23)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Støvlbæk i D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

- Komisja wnosi do Trybunału o stwierdzenie, że w odniesieniu do wdrożenia pierwszego pakietu kolejowego Republika Słowenii nie spełnia wymogów ustanowionych w art. 6 ust. 3 i w załączniku II dyrektywy 91/440/EWG⁽¹⁾ w brzmieniu zmienionym oraz w 14 ust 2 dyrektywy 2001/14/WE⁽²⁾, w art. 6 ust. 2-5, art. 7 ust. 3, art.8 ust. 1 i w art. 11 a także w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2001/14/WE;
- obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Według Komisji Republika Słowenii nie spełnia wymogów ustanowionych w art. 6 ust. 3 i w załączniku II dyrektywy 91/440/EWG w brzmieniu zmienionym oraz w 14 ust 2 dyrektywy 2001/14/WE ze względu na okoliczność, iż zarządca infrastruktury wykonujący przewozy kolejowe kieruje ruchem pociągów uczestnicząc w konsekwencji w procesie decyzyjnym dotyczącym alokacji tras pociągów lub alokacji zdolności przepustowej infrastruktury.